

НОВО ГРОБЉЕ У Београду

ВОДИЧ

ЈКП „Погребне услуге” Београд

ВОДИЧ КРОЗ НОВО ГРОБЉЕ

Од Старог српског до Новог гробља у Београду

У близини Варош-капије, на месту где је почињала Господска (данас Бранкова) улица, у оквиру Српске или Горње вароши, налазило се Старо српско гробље. Уделено на Гумповом плану Београда из 1688. године, оно је било прво гробље у српском делу тада још увек турске вароши. Схватајући друштвено-политички значај старог језгра Београда, кнез Милош је двадесетих година 19. века започео стварање српског дела града око Варош-капије и Саборне цркве. Изградња овог дела Београда била је разлог да се 1826. године, одлуком кнеза Милоша, Старо српско гробље пресели на Ташмајдан тадашњу периферију вароши ван шанца.

У време владавине кнеза Милоша и његових наследника Београд се постепено преображавао у значајно културно, просветно и уметничко средиште обновљене Србије. У урбанистичкој структури Београда током 19. и почетком 20. века дошло је до значајних промена; прихваћен је европски начин обликовања тргова, трасирају се нове улице и подижу нова здања. Београд се ширио и градио према својој тадашњој периферији – Ташмајдану, Славији, Врачару. Старо ташмајданско гробље, пола века након оснивања, нашло се у оквиру града и постало недовољно за његове потребе. Прву иницијативу и захтев за измештање Старог ташмајданског гробља упутио је митрополит Михаило Министарству внатрених дела, октобра 1871. године. Министарство је надлежност за премештање Ташмајданског гробља пренело на Београдску општину, која је обезбедила земљиште изнад Булбударског потока, испод Звездаре. На новој локацији започело је формирање Новог гробља које се први пут нашло у плану Београда из 1884. године, на месту где се и данас

налази. Старо ташмајданско гробље коначно је пресељено 1927. године.

Владановац

На уређењу и отварању Новог гробља радили су председници Београдске општине Живко Карабидеровић, Владан Ђорђевић и Мијаило Богићевић. Посебно заслужан за локацију на којој је формирано Ново гробље, био је лекар Владан Ђорђевић, који се сматра утемељивачем савремене комуналне политике. У периоду од 1884 до 1885. године, колико је био на месту председника Београдске општине, покренуо је бројне иницијативе за уређење града, а међу њима и иницијативу да се гробље с Ташмајдана измести на локацију данашњег Новог гробља.

Због Закона о гробљима и сахрањивању који је заживео иницијативом Владана Ђорђевића, и радова које је покренуо на уређењу Новог гробља, многи Београђани су гробље називали Владановац, понекад негодујући због његове велике удаљености од града.

Отварање Новог гробља и почеци његовог уређења

Правила за сахрањивање на Новом гробљу усвојена су 1885. године, а исте године је откупљен и допунски део земљишта којим је заокружена целина на којој је могло да се отпочне са формирањем парцела и изградњом неопходних објеката за обављање службе. Формирано на малој, правилно уређеној површини, која се простирала од улаза из Гробљанске (данас Рузвелтове) улице и бочног прилаза из улице Св. Николе до данашње цркве Св. Николе, Ново гробље се простирало на површини од 2,21 хектара.

Гробље је коначно уређено 16. августа 1886. године, а већ 17. августа обављена су прва сахрањивања. Убрзо по отварању гробља, на тек формираним парцелама, започело се са изградњом породичних гробница. Посебним пројектима је одређена њихова величина: I ред гробница подразумевао је простор за дванаест ковчега, II ред за осам, III за шест, IV за четири. Гробнице су зидане од цигала, са лучним сводовима и улазом на стази. Површина над гробницама ограђивана је гранитним ивичњацима, понекад и с оградом. Гробна места, димензија 85 x 185 сантиметара, формирана су у правилним редовима, без већег размака.

Ново гробље, изведено по узору на европска градска гробља, геометријски правилних парцела и широких алеја, било је једно од првих архитектонски и плански уређених гробља на подручју Србије. Проблем удаљености Новог гробља, због кога су у почетку Београђани негодовали, решен је 1892. године, увођењем првог средства за јавни превоз, трамваја на коњску вучу, чија је једна од линија повезивала Теразије са Новим гробљем.

Године 1893. Ново гробље је добило цркву посвећену летњем Св. Николи. Црква је подигнута као задужбина и надгробна црква Драгиње и Станојла Петровића, у стилу средњовековне византијске архитектуре, по пројектима архитекте Светозара Ивачковића. Иконостас је осликао академски сликар Стеван Тодоровић, а фреске Андреја Доменико, по нацртима Петра Раносовића. Априла 1893. године Драгиња Петровић је цркву предала на вечно коришћење Општини града Београда. Летњи Св. Никола, црквена слава, прослављала се поменима на гробљу и традиционалним вашаром који је приређиван на улазу у гробље. До подизања цркве Св. Лазара на Булбудеру, у цркви Св. Николе обављана су и венчања.

Развој грађанског сталежа утицао је да се поред скромнијих, подижу и импозантнија надгробна обележја, а гробнице ограђују оградама од кованог гвожђа. Материјални и културни развој становника Београда довео је и до подизања првих приватних капела. Непуну деценију од подизања цркве, 1902. године, винарски трговац са Дорћола, Михаило Јовичић, подигао је уз Гробљанску, данашњу Рузвелтову улицу, прву приватну

капелу на Новом гробљу. Капела је изграђена у неовизантијском стилу, по пројектима архитекте Милана Антоновића, а својим димензијама и положајем постала је препознатљиво обележје Новог гробља.

Београдска општина је 1907. године на Новом гробљу подигла прву спомен – костурницу. Исте године у костурницу су сахрањени посмртни остаци српских војника страдалих у српско–турским и српско–бугарском рату, који су до тада почивали у заједничкој гробници на Старом ташмајданском гробљу.

У периоду пред Први светски рат Ново гробље је постало недовољно за потребе Београда. Током рата формиране су војне парцеле: српска, француска, италијанска, аустро–угарска и бугарска, које су се налазиле ван Новог гробља.

Ново гробље у периоду између два светска рата

После Првог светског рата дошло је до формирања посебних целина намењених сахрањивању људи од посебног националног значаја, Алеје великана и Аркада. У овом периоду образоване су и посебне парцеле намењене појединим конфесионалним и националним групама; католичка, протестанска, муслиманска и руска-православна. Уређена су војна гробља: Француско, Аустро–угарско, Италијанско и Бугарско. Подигнуте су спомен–костурнице: Српска костурница бранилаца Београда 1914–1918. године, на месту српских војних парцела и Руска костурница, на простору руских цивилних парцела. За потребе проширења гробља откупљено је земљиште имања Пионир, а алеје Новог гробља оплеменење су планским озелењавањем. Општина је наставила зидање гробница редом по парцелама, од којих је 24. парцела била последња на којој су грађене гробнице до Другог светског рата. Проблем прилаза Новом гробљу дефинитивно је решен 1932. године изградњом подвожњака на раскрсници Рузвелтове и Цвијићеве улице. Исте године Гробљанска улица је добила име Гетеова, а због недостатка

простора за сахрањивање на Новом гробљу покренута је иницијатива за оснивање новог градског гробља.

Затварање Старог ташмајданског гробља

Изградњом гробница у појединим парцелама на Новом гробљу, крајем XIX и почетком XX века, отпочело се са куповином гробних места ради преноса породичних гробница са Старог ташмајданског гробља. Први преноси обављени су већ у овом периоду, а са објавом коначног затварања Старог ташмајданског гробља 1927. године, обављен је пренос посмртних остатака свих сахрањених. Пренос знаменитих људи обавила је Београдска општина, или поједина удружења и одбори, док су о преносу осталих становника бринуле породице. Посмртне остатке Београђана, које није имао ко да пренесе и сахрани, пренела је Београдска општина у осаријум на Новом гробљу. Поред посмртних остатака преношени су и надгробни споменици, најчешће рађени од белог ташмајданског камена или ружичастог мађарског пешчара, који данас представљају најстарије споменике на Новом гробљу.

Са Старог ташмајданског гробља пренети су посмртни остаци великог броја знаменитих људи: Ђуре Јакшића, Илије Чарапића, Илије Милосављевића-Коларца, Милана Кујунџића-Абердара, Ђуре Даничића, Симе Милутиновића-Сарајлије, Ивка Прокића, Вулета Глигоријевића, Узун Мирка-Апостоловића, Михајла Илића, Косте Хранисављевића, Стевана Магазиновића, Ђорђа Влајковића, Цветка Рајовића, браће Стојана и Алексе Симића, и многих других. Међу последњим, са Старог ташмајданског гробља, 1928. године, пренети су посмртни остаци браће Радовановић и Стевана Каћанског. Последње обележје постојања Старог ташмајданског гробља, надгробна капела браће Радовановић срушена је око 1940. године.

Алеја великана и Аркаде

Откупом земљишта за Француско војно гробље 1922. године, проширено је и цивилно гробље са још једним редом парцела и простором на коме је формирана прва целина на Новом гробљу намењена сахрањивању личности од посебног националног значаја - Алеја великана. Изградња гробница у Алеји великана започета је 1926, а завршена 1927. године. У гробнице су плански преношени посмртни остаци националних великана. Са других парцела на Новом гробљу у Алеју великана, пренети су посмртни остаци: генерала Милоша Васића, књижевника Петра Кочића, академика Јована Цвијића, добротвора Велимира Михаила Теодоровића (претходно пренети из Минхена), а са Старог ташмајданског гробља посмртни остаци књижевника и патриоте Стевана Владислава-Каћанског, филозофа и песника Милана Кујунџића-Абердара, добротвора Илије Милосављевића-Колараца. Из Штипа су пренети посмртни остаци генерала Михаила Ковачевића, из Будимпеште композитора Корнелија Станковића.

Просторну целину Алеје великана употпуњују три капеле: капела коју је држава у знак захвалност подигла добротвору Велимиру Теодоровићу, и две приватне капеле, поруџбине породица композитора Стевана Христића и академика Владимира и Ивана Спужића.

У истом периоду, у продужетку Француског војног гробља, уз зид који одваја гробље од Рузвелтове улице, настала је још једна просторна целина - Аркаде. Назив је добила по првобитном идејном пројекту, по коме су на овом простору уместо постојећег зида требали да буду изведени лукови (аркаде). Гробнице на овој површини уступане су породицама значајних личности из друштвено-политичког живота, али су и продаване имућнијим становницима Београда. На овом простору сахрањени су: политичари Никола Пашић, Миленко Веснић, Марко Трифковић, Радослав Агатоновић, Василиј Грђић, Војислав Маринковић, генерал Јанко Вукотић, добротвори Евгенија и Никола Кики, скулптор Сретен Стојановић и многи други.

Први споменици подигнути заслужнима за отаџбину

Двадесете године XX века обележила је једна од првих сахрана чијим припремама је посвећена посебна пажња у друштвеној и културној јавности Србије. У присуству краља Александра I Карађорђевића, принца Павла, државних званичника, представника културних и друштвених организација и удружења, око сто хиљада људи је уз све државне почести 7. новембра 1926. године испратило на Ново гробље посмртне остатке Радомира Путника, Стојана Новаковића, Андре Николића, Илије Гојковића, Михаила Илића, Милана Мостића, Павла Булића, Ђорђа Куртовића и осталих заслужних грађана за отаџбину, преминулих у иностранству или ван Београда у току Првог светског рата. За подизање споменика заслужним грађанима и војсковођама расписан је 1927. године општи југословенски конкурс. Држава је војсковођама и државницима подигла 1929. године типске споменике, од којих се једино разликује споменик Андре Николића, док је у част војводе Радомира Путника подигнута капела. Споменици заслужнима за отаџбину изведени су у белом венчаком мермеру, по пројекту руског архитекта Николаја Петровића Краснова. И поред тога што нису подигнути у заједничкој парцели, својим формалним решењем и наглашеном посветом: «Захвална отаџбина», и данас представљају препознатљива обележја на Новом гробљу.

Капела Радомира Путника подигнута је на централној стази Новог гробља, по пројекту архитекта Александра Васића. Рађена је у белом мермеру са представама војника изведеним у рељефу на угловима капеле. Капела Радомира Путника и надгробни споменици подигнути Заслужним за отаџбину су прва надгробна обележја на Новом гробљу које је држава подигла у част и знак сећања на заслужне грађане.

Руске парцеле на Новом гробљу

Велики број руских емиграната после Октобарске револуције нашао је уточиште у Краљевини СХС (тадашњој Југославији), посебно у Београду, што је био разлог да се крајем двадесетих и почетком тридесетих година XX века на Новом гробљу образују руске парцеле, или такозвано Руско гробље. Руске парцеле формиране су на простору некадашњих војних парцела 80, 80А, 90 и 90А. Највећи број гробова у оквиру ових парцела обележен је обичним надгробним обележјима и споменицима у форми „руског крста“ које су подизали Руси, док је бригу о гробљу водила Руска црква. Велики број руских емиграната сахрањених у оквиру руских парцела, попут лекара Александра Јосифовића Игњатовског, архитекта Николаја Петровића Краснова и Василија Михайловича Андросова, сликара Стјепана Фјодоровића Кољесникова, инжењера и академика Владимира Владимировића Фармаковског, слависте, професора Степана Михајловича Куљбакина, математичара и академика Николаја Николајевича Салтикова, историчара словенског права, академика Фјодора (Теодор) Васиљевича Тарановског, балерине, кореографа, педагога Марије Михајловне Олењине-Драговић, и других, дао је значајан допринос научном и културном развоју државе.

У оквиру руских парцела, руски емигранти су 1931. године подигли капелу посвећену Иверској Богородици, као копију Иверске капеле у Кремљу. Капела је подигнута у амбир стилу, по пројекту руског грађевинског инжењера Владимира Владимировића Сташевског. У крипти капеле сахрањени су посмртни остаци истакнутих руских црквених великодостојника, од којих се посебно издваја Митрополит кијевски и галицијски Антоније (Храповицки). У близини Иверске капеле 1935. године, на иницијативу Удружења бивших активних царских руских официра и осталих војних обвезника. (Русское народное ополчение), подигнута је Руска костурница, посвећена цару Николају II Романову и руским војницима погинулим у Првом светском рату.

Посебно добар однос који је наша држава имала према руској емиграцији симболично је изражен подизањем надгробног споменика руском конзулу Николају Хартвигу (парцела 29).

Инострана војна гробља

Према одредбама Версајског уговора, бригу о војничким гробљима, независно од нације и вере, морале су да преузму све државе на чијој су се територији гробља налазила. Ову обавезу је према владиној уредби од 12. децембра 1919. године, преузела и Краљевина СХС. Београдска општина је у складу с донетом уредбом обезбедила земљиште за француско, италијанско, аустро-угарско и бугарско војно гробље. Војна гробља су уредиле њихове државе у периоду од 1928. до 1934. године. Београдска општина је помогла уређење Француског војног гробља подизањем монументалне капије у знак захвалности Француској која је дала земљиште и помогла уређење Српског војног гробља у Тијеу. У периоду после Другог светског рата (1947. године) настало је још једно војно гробље – Гробље Комонвелта, или познато као Британско војно гробље. Инострана војна гробља од свог формирања до данас представљају засебне и екстериторијалне целине у оквиру комплекса Новог гробља.

Усвајање савремених правила за сахрањивање и подизање капела за испраћај

Године 1932., на Новом гробљу је започета изградња капела за испраћај, по пројекту архитекте Рајка Татића. Изградња капела била је од посебног значаја за усвајање

савремених правила сахрањивања, примерених једној европског престоници, која су на предлог општинског Суда, а по одобрењу патријарха Варнаве усвојена око 1931. године. Капеле за испраћај подигнуте су 1935. године лево од главног улаза у гробље, а испред капела је формиран испраћајни трг са колонадом од тридесет девет стубова. Године 1937. у продужетку је подигнута капела за испраћај Јевреја ашкенског реда, која данас има функцију капеле за испраћај на кремацију.

Ново гробље после Другог светског рата

Непосредно по завршетку Другог светског рата образоване су војне парцеле, од којих су неке попут парцела 100, 101, 104 и 119 и данас задржале тај статус. Такође су формиране нове меморијалне целине: Алеја стрељаних родољуба (1959), Алеја заслужних грађана (1965), Спомен гробље жртава бомбардовања 1941. и 1944. године (1966), Врт сећања (1970), Спомен ратницима са Сремског фронта 1945. године (1977), Алеја народних хероја (1978-1998), и последњи меморијал на Новом гробљу, Спомен-обележје припадницима Југословенске војске погинулим и умрлим у логорима Немачке и Италије (1990). Преко пута Новог гробља, као засебна архитектонско-урбанистичка целина формирано је Спомен гробље ослободилаца Београда 1944. године (1954).

Међу последњим објектима на Новом гробљу, на месту приземне зграде из XIX века подигнута је Управна зграда (1980-1981), по пројекту архитеката Зорана Јаковљевића и Боровоја Томића.

Проблем недостатка простора за сахрањивање на Новом гробљу делимично је решен увођењем новог начина сахрањивања – кремације. Иницијатива је покренута од стране друштва «Огањ» 1904. године. Министарство народног здравља је дало сагласност 1928. године, а Београдска општина је донела одлуку да се на Новом гробљу подигне први модерни крематоријум. Међутим, и поред више пута покретане иницијативе и израђених планова, до изградње није дошло. Први крематоријум у Југославији изграђен је тек 1963. године у адаптираној капели за испраћај Јевреја ашкенског реда, по пројекту архитеката Спасоја Јовановића и Љубомира Профировића. Крематоријум је отворен 1964. године.

Алеја заслужних грађана је прва меморијалне целина, у оквиру комплекса Новог гробља, која је добила простор за смештај урни.

Од 1965–1966. године на Новом гробљу подижу се посебне целине за полагање урни: розаријуми и колумбаријуми. Ове целине су првобитно формиране дуж североисточне и југоисточне стране у габариту најстаријег дела гробља, а затим и ван њега.

Године 1970., у оквиру простора предвиђеног за Турско војно гробље, формиран је Врт сећања, који представља парковску површину с ружичњаком, где се пепео кремираних посипа по земљи, а имена исписују на посебним мермерним плочама.

Један од оснивача друштва «Огањ», и зачетник идеје кремације, др Војислав Кујунџић, који није доживео реализацију идеје за коју се борио, сахрањен је 1946. године у парцели 25. Оснивањем крематоријума, посмртни остаци Војислава Кујунџића су кремирани 1968. године, а његов пепео је смештен у почасну касету розаријума број 1.

Ново гробље од свог настанка, када је оспоравана његова удаљеност, до данас када је готово у центру града (заузима простор између улица Рузвелтове, Светог Николе и Северног Булевара), поступним откупом земљишта проширено је са првобитних 2,21 на данашњих 30,95 хектара.

На гробљу се налази 37 породичних капела, већином подигнутих пре Другог светског рата, које су углавном изведене у српско–византијском стилу и фреско осликане. Велики број фресака у капелама осликао је живописац Живорад Настасијевић, један од оснивача уметничке групе «Зограф». Међу капелама приватног карактера које у стилском погледу представљају аутентична дела меморијалне архитектуре на Новом гробљу издвајају се: капела генерала Миливоја Николајевића, подигнута 1938. године, по пројекту архитекте Александра Дерока (парцела 11), капела добротвора Живка Барловца, подигнута 1929. године, по пројекту архитеката Петра Поповића и Александра Дерока (парцела 26), капела добротвора Владимира Лацковића подигнута 1911. године, по пројекту архитекте Петра Поповића, (парцела 29), капела трговца Јована Савића подигнута по пројекту архитекте Григорија Ивановича Самојлова (парцела 29), капела породице Христић подигнута 1932. године, по пројекту архитекте Рајка Татића (Алеја великана), капела породице Спужић подигнута 1954. године, по пројекту архитекте Григорија Ивановича Самојлова (Алеја великана).

Простор Новог гробља испуњава преко 1.500 вајарских дела, које је радило више од 130 скулптора – представника различитих генерација, која чине својеврсну, „галерију југо–словенске и српске скулптуре под ведрим небом“.

У групи вајарских дела највећим делом доминирају бисте или плакете у бронзи или камену, али се могу издвојити и рељефи и групе симболичног садржаја, као и дела апстрактне

уметности. Најстарија генерација скулптора представљена је делима Петра Удавкића, Симеона Роксандића и Ђорђа Јовановића, а од представника старије генерације радове на Новом гробљу оставили су: Драгомир Арамбашевић, Марко Брежанин, Вука Велимировић, Илија Коларовић, Стаменко Ђурђевић, Живојин Лукић, Периша Милић, Франо Менегело–Динчић, Милан Бесардић, Божа Обрадовић, Драгутин Спасић, Ђорђе Ораовац, Владета Пиперски, Михаило Томић и многи други.

После Првог светског рата, радове на Новом гробљу реализовали су највећи југословенски уметници: Иван Мештровић, Тома Росандић, Сретен Стојановић, Петар Палавичини, Ристо Стијовић.

Из генерације вајара која је своје стваралаштво отпочела пред Други светски рат и чији радови употпуњују овај споменички комплекс, издвајају се: Никола–Кока Јанковић, Павле Радовановић, Оскар Бербела, Александар Зарин, Јован Кратохвил, Ото Лого, Градимир Алексић, Сава Сандић, Милош Сарић, Ана Бешлић, Матија Вуковић, Јелена Јовановић, Стеван Боднаров, Вава Станковић, Момчило Крковић, Стеван Дукић, Михаило Пауновић, Небојша Митрић, Милија Глишић, Ратко Вулановић, Дринка Радовановић, Светислав Здравковић и други.

Највећи број радова оставили су скулптори Ђорђе Јовановић, Сретен Стојановић, Петар Палавичини, Периша Милић, Живојин Лукић, а од генерације која је започела своје стваралаштво пред Други светски рат: Ото Лого, Јелена Јовановић, Градимир Алексић, Небојша Митрић, Душан Николић и други. Форме и изрази су се смењивали и допуњавали, али основна идеја чувања меморије на лик и дело појединаца, остала је обједињујући елемент свих ових дела.

Споменичке и архитектонске целине на Новом гробљу, укључујући велики број знаменитих личности сахрањених на овом простору, чине овај простор јединственим, дајући му форму «Музеја на отвореном». Планови да се Ново гробље

претвори у «Музеј на отвореном», предложени су у Детаљаном урбанистичком плану реконструкције Новог гробља из 1979. године, али нису реализовани.

Данас, након више од једног века постојања, Ново гробље представља историјско–споменички меморијал од посебног значаја за националну историју и културу. Захваљујући бројним споменицима, архитектонским целинама, скулптурама, и великом броју знаменитих личности сахрањених на овом простору, Ново гробље је 1983. године проглашено за културно–историјско добро од великог значаја за Републику Србију.

Године 2004. Ново гробље је постало чланица Удружења културно значајних гробља Европе (АСЦЕ).

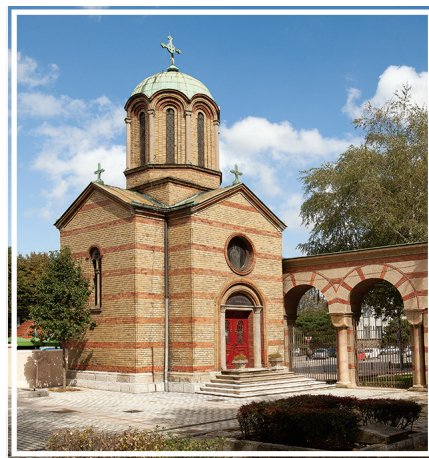
Обележја Новог гробља до Првог светског рата

Црква Светог Николе

Црква Светог Николе саграђена је 1893. године, по пројекту архитекте Светозара Ивачковића (Делиблато 1844 – Београд 1924), ђака чувеног бечког архитекте данца Теофила Ханзена. Црква Св. Николе саграђена је у неовизантијском стилу, основе грчког крста. Иконостас је осликао академски сликар Стеван Тодоровић, а фреске сликар Андреја Доменико, по картонима сликара Петра Раносовића. Посмртни остаци ктитора Драгиње и Станојла Петровића, почивају у крипти цркве.

Црква Св. Николе на Новом гробљу 1893. године, по пројекту архитекте Светозара Ивачковића

Капела Михајла Јовичића, 1902. године, по пројекту архитекте Милана Анђионовича

Капела Св. Ђорђа

Капела Св. Ђорђа је прва приватна капела на Новом гробљу. Капелу је 1902. године подигао винарски трговац са Дорћола, Михаило Јовичић, по пројекту архитекте Милана Антоновића. Капела је саграђена у неовизантијском стилу, и чини јединствену целину са спољним зидом Новог гробља, према Рузвелтовој улици.

Спомен костурница војника страдалих у српско-турским и српско-бугарском рату

Спомен костурница војника страдалих у српско-турским (1876-1878) и српско-бугарском рату, (1885) подигнута је 1907. године. Костурницу је подигла Београдска општина, уз источни гробљански зид, између парцела 21 и 22, недалеко од цркве Св. Николе. У костурници су сахрањени посмртни остаци 65 српских војника, који су до тада почивали у заједничкој гробници на Старом ташмајданском гробљу.

Српска костурница војника из српско-турских и српско-бугарског рата

Алеја великана и Аркаде

прве просторне целине намењене сахрањивању заслужних грађана

Алеја великана

Алеја великана је прва просторна целина на Новом гробљу намењена сахрањивању истакнутих личности из друштвено-политичког и културног живота Србије. Изградња гробница у Алеји великана започета је 1926, а завршена 1927. године. У оквиру ове целине, која се простире од Аркада на северној страни до Алеје стрељаних родољуба на јужној страни, налази се преко двадесет породичних гробница знаменитих личности XIX и XX века. У Алеји великана почивају, и посмртни остаци Илије Милосављевића-Коларца, Стевана Владислава Каћанског, Милана Кујунџића-Абердара, који су пренети са Старог ташмајданског гробља. Просторни целину Алеје великана употпуњују и три капеле изведене по пројектима истакнутих српских и руских архитеката.

Алеја великана

Аркаде

Аркаде су просторна целина са породичним гробницама, значајних личности из друштвено-политичког живота Србије и имућних становника Београда, која се простире уз северни гробљански зид, између капеле Јовичић и Француског војног гробља. Уређење Аркада започело је 1926. године, у исто време када је почело формирање Алеје великана. Назив Аркаде ова површина је добила, по првобитном идејном пројекту, којим је било предвиђено да, уместо данас постојећег зида, буду изведене аркаде. У Аркадама су, између осталих, сахрањени, политичари Никола Пашић, Миленко Веснић, генерал Јанко Вукотић и многи други.

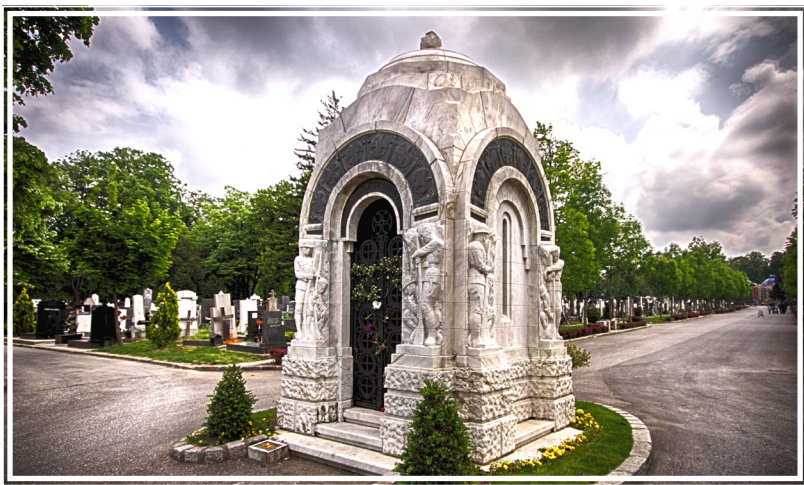
Аркаде

Споменици захвалности „Заслужнима за отаџбину“

прва надгробна обележја која је држава подигла после Првог светског рата заслужним грађанима

Капела војводе Радомира Путника

Капела војводе Радомира Путника (1847–1917) изграђена је 1929. године, на централној стази изнад цркве Св. Николе, по пројекту архитекте Александра Васића. Капела је изведена у позном српско-византијском стилу са елементима ар декоа. Изграђена је од белог мермера и украшена фигурама српских војника који стоје на вечној стражи и одају почаст војводи. Спомен капелу употпуњују лучни елементи од бронзе, са рељефним крстовима и мачевима, и натписом изнад улаза «Војводи Радомиру Путнику захвална отаџбина». Капела је подигнута у оквиру акције која је обухватила свечани пренос «заслужних грађана» и расписивање конкурса за израду идејног пројекта за споменике заслужнима за отаџбину.

Капела војводе Радомира Путника

Споменици заслужнима за отаџбину

Споменици заслужнима за отаџбину подигнути су 1929. године, по пројекту руског архитекте Николаја Петровича Краснова. Налазе се на гробовима Стојана Новаковића, Вукомана Арачића, Јанка Вукотића, Илије Гојковића, Михаила Илића, Милана Мостића, Павла Булића и других који су у време Првог светског рата умрли у иностранству, или ван Београда вршећи дужност. Држава је војсковођама и државницима подигла типске споменике. Од споменика се разликује једино споменик дипломате, књижевника Андре Николића, који је по жељи породице задржао основну идеју првобитног. На споменицима су изведени рељефи са ликом (посланици), или амблемом (војсковође).

Споменици заслужнима за отаџбину

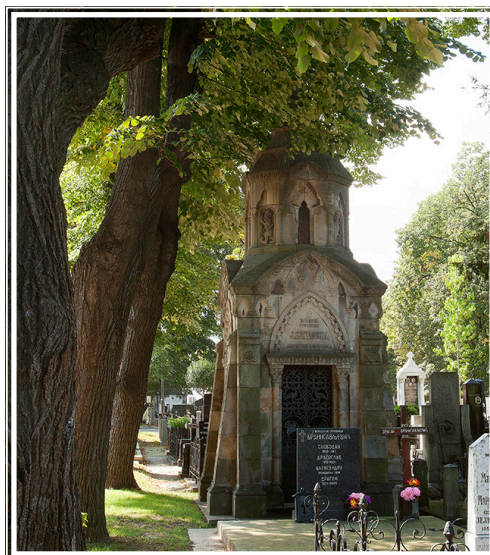
Капеле великих добротвора

Капела Велимира Михаила Теодоровића

Капела Велимира Михаила Теодоровића налази се у средини Алеје великана, недалеко од цркве Св. Николе. Капелу је 1927. године подигао Државни савет у знак захвалности Велимиру Теодоровићу, великом српском добротвору, оснивачу задужбине «Велимиријанум» и ванбрачном сину кнеза Михаила Обреновића. Изведена је по пројекту архитеката Министарства грађевина, Петра Поповића и Василија Михајловича Андросова, у српско-византијском стилу са елементима позне сецесије. Капела представља прву капелу коју је држава подигла једном добротвору.

Капела Велимира Теодоровића

Капела Живка Барловца

Капела просветног добротвора и генералног конзула у Француској Живка Барловца

Капела просветног добротвора и генералног конзула у Француској Живка Барловца подигнута је као приватна наруџбина 1928. године, по пројекту архитеката Петра Поповића и Александра Дерока. Капела је изведена у еклектичком стилу, са богатом рељефном скулптуром у горњим фасадним зонама (парцела 26).

Капела добротвора Владимира Лацковића

Капела добротвора Владимира Лацковића подигнута је 1911. године, по пројекту архитекте Петра Поповића. Капелу су родитељи Владимир и Милева подигли свом погинулом сину Милутину Лацковићу, у чије име су и основали добротворни фонд (парцела 29).

Капела њородице Лацковић

Српска костурница и споменик браниоцима Београда 1914-1918

Српска костурница бранилаца Београда

Српска костурница бранилаца Београда 1914-1918. године, подигнута је од 1928. до 1931. године, по пројекту руског архитекте и вајара Романа Верховског. Костурницу је подигло Удружење резервних ратних официра и ратника уз помоћ Београдске општине, на простору српског војног гробља, данашњем централном делу Новог гробља. Фигуру војника са пушком израдио је вајар Живојин Лукић, док је скулптура палог орла на заставама рад пројектанта целог споменика Романа Верховског. Костурница са спомеником освећена је 11. новембра 1931. године. У костурници испод споменика смештени су посмртни остаци 3.529 идентификованих и 1.074 неидентификованих војника изгинулих за време балканских ратова и Првог светског рата.

Српска костурница бранилаца Београда 1914-1918. године подигнута по пројекту архитекте и вајара Романа Верховског

Руске парцеле на Новом гробљу

Иверска капела и Руска костурница

Капела посвећена Иверској Богородици

Капела посвећена Иверској Богородици подигнута је на руској парцели 1931. године, по пројекту грађевинског инжењера Валерија Владимировича Сташевског у ампир стилу као копија Иверске капеле која се налазила у Кремљу. Патријарх Варнава и руски митрополит Антоније освестили су капелу 6. јуна 1931. године и том приликом је из руске цркве на Ташмајдану у капелу пренета копија иконе Иверске Богородице, која се данас налази у Народном музеју у Београду. У крипти капеле сахрањени су посмртни остаци истакнутих руских црквених великодостојника, међу којима и митрополита Антонија Храпавицког.

Капела посвећена Иверској Богородици подигнута 1931. године, по пројекту инж. Владимира Владимировича Сташевског

Руска костурница

Руска костурница, (споменик Руске славе) посвећена цару Николају II Романову и руским војницима погинулим у Првом светском рату, подигнута је 1935. године, у близини Иверске капеле. Костурница је подигнута на иницијативу Удружења бивших активних царских руских официра и осталих војних обвезника (Русское народное ополчение), по пројектима руског архитекта и вајара Романа Верховскоја. Свечани пренос посмртних остатака 387 руских војника погинулих за време Првог светског рата извршен је на дан освећења костурнице, 24. маја 1935. године. Споменик над костурницом, са фигуром Св. арханђела Михаила, завршен је и освећен 12. јануара 1936. године.

Руска костурница посвећена руском цару Николају II Романову и руским војницима погинулим у Првом светском рату, подигнута по пројекту архитекте Романа Верховскоја

Капеле за испраћаје и испраћајни трг

Капеле за испраћај

Капеле за испраћај подигнуте су 1935. године, лево од главног улаза у гробље, по пројекту архитекте Рајка Татића. Капеле су изграђене у комбинацији српско-византијског стила и модерних тенденција без претеране декорације. Ентеријер објекта је замишљен у духу модерне архитектуре, и чини га шест одаја једнаке величине и једна репрезентативна, све зидане у камену и мермеру. У продужетку капела за испраћај 1937. године, подигнута је капела за испраћај Јевреја ашкенаског реда, која данас има функцију капеле за испраћај за кремацију. Испред капела за испраћаје формиран је трг за окупљање и испраћаје са колонадом од тридесет девет стубова.

Капеле за испраћаје и прикључени њих са колонадом стубова
рађени по пројекту арх. Рајка Татића

Трг са колонадом од тридесет девет стубова испред
капела за испраћаје, рађен по пројекту арх. Рајка Татића.
Скулптура на испраћајном тргу из 1949. године, рад вајара
Мише Пойовића

Иностранна војна гробља

Француско војно гробље

Француско војно гробље налази се на углу улица Рузвелтове и Светог Николе, у продужетку Новог гробља. Гробље су уредили Французи, а капију око гробља, као поклон републици Француској, подигла је Београдска општина. Гробље је уређено и освећено 11. новембра 1931. године. Ограда са капијама Француског војничког гробља, дужине 132 метра, изведена је беловодским пешчаром и опеком природно црвене боје, «у стилу наших старих манастира», по пројекту архитекте Рајка Татића. У оквиру Француског гробља налазе се и две капеле, једна за чувара гробља и друга за цвеће и свеће, изведене према пројекту архитекте, француског ђака Милутина Борисављевића.

Француско војно гробље

Италијанско војно гробље

Италијанско војно гробље налази се на југозападној страни Новог гробља, према данашњој улици Светог Николе. Гробље је освећено 1928. године када је Београдска општина уступила земљиште за његово формирање. Гробље је ограђено масивном оградом од бетона и кованог гвожђа. На гробље се улази кроз две симетрично постављене капије, из улице Св. Николе и из Новог гробља. У оквиру овог простора сахрањени су италијански добровољци изгинули у Првом светском рату. Гробље је дефинитивно уређено 1931. године.

Италијанско војно гробље

Аустро-угарско војно гробље

Аустро-угарско војно гробље налази се у оквиру Новог гробља и ограда је масивном оградом која је завршена 1933. године. У комплексу војног гробља налази се уметнички обликована капела на чијем средишњем делу се налазе два рељефа, рад Петра Гиндerta. Иза капеле изграђена је колонада са стубовима и ступцима. Аутор пројекта капеле и оgrade није познат. На гробљу је сахрањено 260 аустро-угарских војника погинулих у борбама око Београда и 460 аустро-угарских војника умрлих у ратном заробљеништву током 1914. и 1915. године.

Аустро-угарско војно гробље

Костурница бугарских официра и војника

Костурница бугарских официра и војника палих у рату од 1912–1918. године, налази се на простору парцеле број 99. Изнад костурнице подигнут је једноставан споменик, док је простор око споменика обележен гранитним ивичњаком. У костурници су сахрањени посмртни остаци 32 бугарска официра и војника. Костурницу је осветило Београдско свештенство 2. децембра 1934. године.

Бугарска костурница (парцели 99)

Британско војно гробље

Британско војно гробље (Гробље Комонвелта) формирано је 1947. године у циљу пресељења изгинулих енглеских војника у Другом светском рату са целе територије Југославије. Гробље се налази поред италијанског војног гробља, и има главни улаз из улице Светог Николе. На гробљу је сахрањено 348 ваздухопловаца оборених над Југославијом, 77 војника и 56 морнара погинулих у току Другог светског рата, и два војника из Првог светског рата.

Британско војно гробље

Просторне целине на Новом гробљу настале после Другог светског рата

Алеја заслужних грађана

Алеја заслужних грађана формирана је 1965. године по пројекту архитекте Светислава Личине. Налази се у централном делу Новог гробља, на површини од око 4200 м². Представља архитектонски уређен простор за сахрањивање личности од посебног значаја за националну историју и културу. Алеја заслужних грађана је 2005. године проширена у правцу Алеје стрељаних. Последње проширење Алеје заслужних грађана изведено је 2011 -2012. године.

Врт сећања изведен по пројекту арх. Милице Момчиловић

Врт сећања

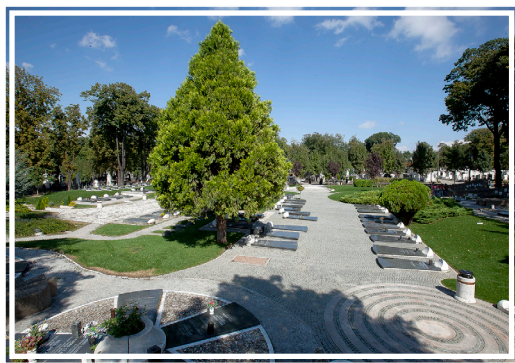
Врт сећања је пројектован као парковска површина са ружичњаком, у оквиру које се пепео посипа по земљи, а имена испишују на посебним мермерним плочама. Формиран је 1970. године, по пројекту архитекте Милице Момчиловић, у оквиру простора предвиђеног за Турско војно гробље и озиданог у оријенталном стилу. Налази се у горњем квадранту Новог гробља, уз Северни булевар.

Алеја народних хероја

Алеја народних хероја, је архитектонско-меморијална целина која заузима простор око Костурнице бранилаца Београда 1914-1918. године и намењена је сахрањивању народних хероја из Другог светског рата, и истакнутих личности из друштвено политичког и културног живота. Овај спомен-комплекс чине низови типских пирамидалних надгробних обележја уклопљених у затечен пејзажни амбијент. Алеја народних хероја уређена је у периоду од 1978 до 1998. године, по пројекту архитекте Небојше Деље и инжењера Александра Крстића.

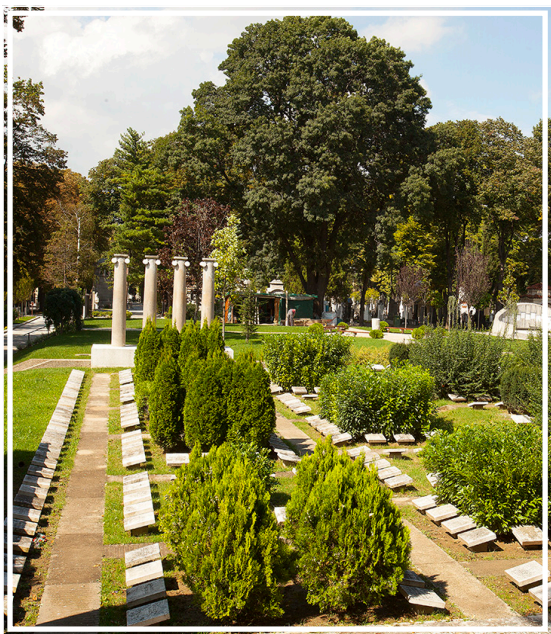
Алеја народних хероја према пројекту арх. Небојше Деље и инж. Александра Крстића

Алеја заслужних грађана, изграђена по пројекту арх. Светислава Личине

Алеја стрељаних родољуба

Алеја стрељаних родољуба 1941–1944. године, налази се у наставку Алеје заслужних грађана, између 30. и 33. парцеле. Уређена је 1959. године по пројекту архитеката Богдана Богдановића и Светислава Личине, а на иницијативу СБНОР-а. Лево од улаза у Алеју стрељаних налази се симболичан приказ београдског трга Теразије са пет стилизованих бронзаних стубова са канделабрима који представљају електричне стубове на Теразијама, на које су Немци 17. августа 1941. године обесили пет родољуба. У централном делу налази се масовна гробница, изнад које је уздигнута травната хумка, у којој су смештени посмртни остаци 1.057 бораца, изгинулих у окупираном Београду, и људи страдалих у логорима.

Алеја стрељаних родољуба 1941–1944. године, израђена по пројекту архитеката Богдана Богдановића и Светислава Личине

Спомен-гробље жртава бомбардовања Београда 1941. и 1944.

Спомен-гробље жртава бомбардовања Београда 1941. и 1944. изграђено је 1966. године, по пројекту архитекте Милице Момчиловић. Хумке су озидање бетоном и подсећају на ровове. Уз Северни булевар налази се осам хумки са 29 мермерних плоча на којима су уписана имена 646 идентификованих и 1.361 неидентификованих лица страдалих у бомбардовању 6. априла 1941. године. У непосредној близини налази се једанаест хумки са 15 мермерних плоча на којима су уписана имена 313 идентификованих и 165 неидентификованих лица страдалих у бомбардовању Београда 1944. године.

Спомен-гробље жртава бомбардовања 1941. год, уз Северни булевар, израђено по пројекту арх. Милице Момчиловић

Споменик ратницима са Сремског фронта рад арх. Бранислава Несторовића

Споменик ратницима са Сремског фронта

Споменик ратницима са Сремског фронта 1945. године, подигнут је на месту где је сахрањено 10 идентификованих и 19 неидентификованих бораца страдалих 17. априла 1945. године на броду Касија Милетић. Споменик је рађен по пројекту архитекте Бранислава Несторовића и свечано је откривен 1977. године. Налази се у оквиру парцеле 100.

Спомен гробље ослободилаца Београда

Спомен гробље ослободилаца Београда 1944. године налази се преко пута Новог гробља, на углу Рузвелтове и Прерадовићеве улице. Гробље је свечано отворено на дан прославе десетогодишњице ослобођења Београда 1954. године. Изведено је као засебна архитектонско-урбанистичка целина у стилу соцреализма, по пројекту архитекте Бранка Бона и инжењера Александра Крстића. Релефи борбе и победе изведени на зидовима са обе стране улаза, рад су вајара Радете Станковића. У дну парковског дела гробља постављена је скулптура црвеноармејца, рад вајара Антуна Аугустинчића. На гробљу је сахрањено 2.953 бораца Народно-ослободилачке војске Југославије и 976 бораца Црвене армије. На приступном платоу 9. маја 1988. године, откривена је скулптура партизана, рад вајара Радете Станковића.

Спомен гробље ослободилаца Београда 1944. године, изграђено по пројекту арх. Бранка Бона и инж. Александра Крстића

Спомен-обележје погинулим у логорима Немачке и Италије
арх. Богдана Игњатовића

Спомен-обележје припадницима Југословенске војске погинулим и умрлим у логорима Немачке и Италије

Спомен-обележје припадницима Југословенске војске погинулим и умрлим у логорима Немачке и Италије, налази се у близини Српске костурнице из Првог светског рата, на простору 88. и 92. парцеле. Подигнуто је на иницијативу Секције бивших ратних заробљеника Другог светског рата, по пројекту архитекте Богдана Игњатовића, који је и сам био ратни заробљеник. Споменик је свечано откривен 27. октобра 1990. године.

Последњи објекат подигнут на Новом гробљу

Управна зграда на Новом гробљу

Управна зграда на Новом гробљу изведена је 1980–1981. године по пројекту архитеката Зорана Јаковљевића и Боривоја Томића. Заузима површину од 1300 м², и подигнута је на месту приземне зграде из XIX века. Зграда је укомпонована са елементима суседног објекта, а сви елементи, аркаде, стубови и профилисани венци, прилагођени су савременим схватањима.

Управна зграда изведена по пројекту архитеката Зорана Јаковљевића и Боривоја Томића

Гробови познатих

По ѓарцелама

Гробови познатих

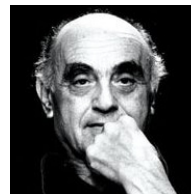
По њарцелама

АЛЕКСИЋ МИЛОСАВ-МИЈА глумац
Алеја заслужних грађана, конха XI, заједничка
гробница 2Д

БОБИЋ ЉУБИНКА глумица
Алеја заслужних грађана, конха VI,
заједничка гробница 1А

ДАНОН ОСКАР диригент и композитор
Алеја заслужних грађана,
II фаза розаријум, калота 5

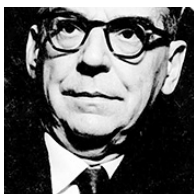
АЛЕЧКОВИЋ МИРА
књижевница, песникиња
Алеја заслужних грађана, гробница 15

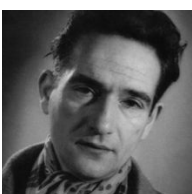
БУЛАТОВИЋ МИОДРАГ књижевник
Алеја заслужних грађана, конха XII,
заједничка гробница 1В

ЂИНЂИЋ ЗОРАН филозоф, политичар,
државник, премијер Алеја заслужних грађана,
појединачна гробница 38

АНДРИЋ ИВО књижевник, академик
Алеја заслужних грађана, розаријум,
калота 2

ДАВИЧО ОСКАР књижевник
Алеја заслужних грађана,
конха VIII, касета 1А

ЂУКИЋ РАДИВОЈЕ-ЛОЛА
редитељ и писац
Алеја заслужних грађана, розаријум, калота 35

Грбови познатих

По њарцелама

ЖИГОН СТЕВО филмски глумац
и редитељ. Алеја заслужних грађана,
појединачна гробница 28

ЈОВАНОВИЋ СЛОБОДАН историчар, правник,
књижевник, политичар, академик. Алеја заслужних
грађана, фаза II, појединачна гробница 9А

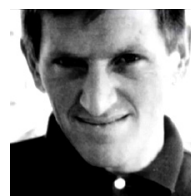
КИШ ДАНИЛО књижевник и преводилац
Алеја заслужних грађана, конха XI, заједничка
гробница 5Г

ИВАЊИЌКИ ОЉА (ОЛГА) сликарка
и вајарка Алеја заслужних грађана II фаза,
појединачна гробница 7А

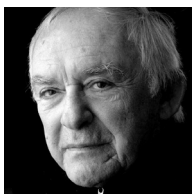
ЈОЦИЋ ВИДОСАВА
вајар. Алеја заслужних грађана, конха XIII,
заједничка гробница 4Г

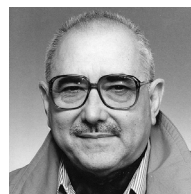
КОРАЋ РАДИВОЈЕ кошаркаш
Алеја заслужних грађана, конха I, заједничка
гробница 3А

ЈОВАНОВИЋ ПАВЛЕ-ПАЈА
сликар, академик
Алеја заслужних грађана, калота 1

КАПОР МОМО
књижевник, сликар. Алеја заслужних грађана,
II фаза, заједничка гробница 2Ц

КОСТИЋ ВОЈИСЛАВ-ВОКИ
композитор. Алеја заслужних грађана,
II фаза, конха I, колумбаријум, касета 4

Грбови познатих

По њарцелама

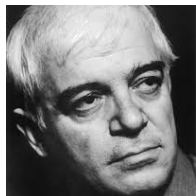
КРАЉ ПЕТАР глумац
Алеја заслужних грађана,
II фаза, заједничка гробница 1E

МАРКОВИЋ ОЛИВЕРА глумица
Алеја заслужних грађана,
II фаза, конха I, заједничка гробница 1Д

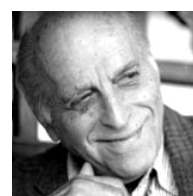
МИЛУНОВИЋ МИЛО
сликар, академик
Алеја заслужних грађана, конха I, касета 5

ЛУБАРДА ПЕТАР сликар, академик
Алеја заслужних грађана,
конха XI, гробница 5A

МАРКОВИЋ РАДОМИР-РАДЕ глумац
Алеја заслужних грађана,
II фаза, конха I, гробница 1Ц

МИХАИЛОВИЋ МИЛОРАД-БАТА
сликар, академик. Алеја заслужних грађана,
II фаза, конха 2, заједничка гробница 3Ц

ЛУКИЋ ДРАГАН књижевник,
писац за децу, песник. Алеја заслужних
грађана, појединачна гробница 30

МАРКОВИЋ СЛОБОДАН-ЛИБЕРО МАРКОНИ
књижевник и публицист. Алеја заслужних
грађана, конха XII, заједничка гробница 1Б

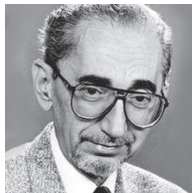
МИТРОВИЋ ЖИВОРАД-ЖИКА
филмски редитељ и сценариста
Алеја заслужних грађана, колумбаријум 14

Гроби познатих

По њарцелама

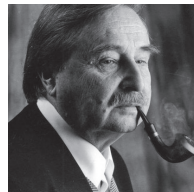
НАЂ КОНСТАНТИН
генерал пуковник ЈНА
Алеја заслужних грађана, гробница 17

ПЕКИЋ БОРИСЛАВ књижевник, драмски
писац и сценариста. Алеја заслужних грађана,
конха VII, колумбаријум

ПОПОВИЋ КОНСТАНТИН-КОЧА
политичар, члан Савета федерације
Алеја заслужних грађана, розаријум, калота 12

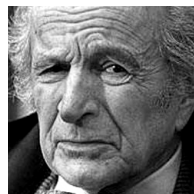
ПАВИЋ МИЛОРАД историчар
књижевности, књижевник и академик
Алеја заслужних грађана, II фаза, гробница 8A

ПЛАОВИЋ РАДОМИР-РАША глумац,
редитељ, педагог, драмски писац. Алеја заслужних
грађана, конха XII, заједничка гробница 4A

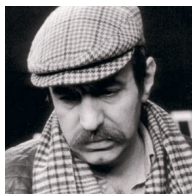
РАДИЧЕВИЋ БРАНКО В. песник и
књижевник. Алеја заслужних грађана,
конха XIII заједничка гробница 2A

ПАСКАЉЕВИЋ МИХАЈЛО-БАТА
филмски, глумац. Алеја заслужних грађана,
конха XIII, заједничка гробница 3Д

ПОПА ВАСКО књижевник,
академик. Алеја заслужних грађана,
конха XI, заједничка гробница 4B

РАДМИЛОВИЋ ЗОРАН позоришни и
филмски глумац. Алеја заслужних грађана,
конха VIII, касета 7

Гроби познатих

По њарцелама

РАДОВИЋ ДУШАН-ДУШКО
књижевник. Алеја заслужних грађана,
конха XII, заједничка гробница 4В

СКРИГИН ГЕОРГИЈЕ-ЖОРЖ филмски
сниматељ и редитељ, уметнички фотограф
Алеја заслужних грађана, розаријум, калота 49

СТОЈНИЋ ДРАГАН естрадни уметник
Алеја заслужних грађана, конха XIII, заједничка
гробница 2Д

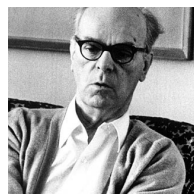
САВИЋЕВИЋ РАДМИЛА глумица
Алеја заслужних грађана,
конха XIII, заједничка гробница 4В

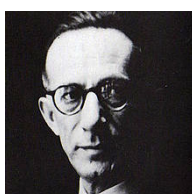
СТАНКОВИЋ МИЛИЋ-МИЛИЋ ОД МАЧВЕ
сликар. Алеја заслужних грађана,
појединачна гробница 29Б

СРБИНОВИЋ МЛАДЕН сликар, академик
Алеја заслужних грађана, II фаза, конха 1
заједничка гробница 2Б

СЕЛИМОВИЋ МЕХМЕД-МЕША
књижевник, академик. Алеја заслужних
грађана, конха XII, заједничка гробница 3Б

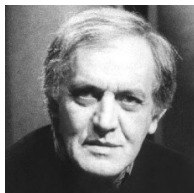
СТАНКОВИЋ СИНИША
биолог, научник, политичар, академик
Алеја заслужних грађана, конха XI, касета 5

ТАБАКОВИЋ ИВАН
сликар, академик
Алеја заслужних грађана, конха IV, касета 2

Грбови познатих

По њарцелама

ТАДИЋ ЉУБИВОЈЕ-ЉУБА глумац
Алеја заслужних грађана,
појединачна гробница 24

ФЕРАРИ РАХАЕЛА (Стојковић Марија)
глумица
Алеја заслужних грађана, гробница 28

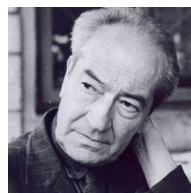
АНДРЕЈЕВИЋ ЂОРЂЕ-КУН
сликар и графичар, академик
Алеја народних хероја, гроб 90

БЕЛИЋ СТОЈАН
сликар и графичар. Алеја заслужних грађана,
конха XII, гробница 1Г

ЦРЊАНСКИ МИЛОШ књижевник и
новинар, дипломата. Алеја заслужних грађана,
конха XII, заједничка гробница 1А

БИЈЕЛИЋ ЈОВАН
сликар, академик
Алеја народних хероја, гроб 20

ТОПИЋ БРАНКО
књижевник и академик
Алеја заслужних грађана, розаријум калота 8

ЦРНЧЕВИЋ БРАНИСЛАВ
књижевник. Алеја заслужних грађана,
II фаза, конха I, заједничка гробница 2Д

ДРАПШИН ПЕТАР
народни херој
Алеја народних хероја, гроб 47

Грбови познатих

По њарцелама

ДЕДИНАЦ МИЛАН

песник и позоришни критичар
Алеја народних хероја, гроб 12

ПЕТРОВИЋ ВЕЉКО

приповедач, есејист, академик
Алеја народних хероја, гроб 19

КОЧИЋ ПЕТАР

књижевник
Алеја великана, гробница 2-I

ЂУРИЋ Н. МИЛОШ

класични филолог, академик
Алеја народних хероја, гроб 13

ВАСИЋ МИЛОШ

генерал, министар војске и морнарице
Алеја великана, гробница 1-I

КУЈУНЦИЋ МИЛАН-АБЕРДАР,

песник и политичар, академик, добротвор
Алеја великана, гробница 6-I

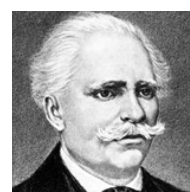
ИВАНОВИЋ КАТАРИНА

сликар
Алеја народних хероја, гроб 16

КАЋАНСКИ СТЕВАН ВЛАДИСЛАВ

књижевник
Алеја великана, гробница 10-I

МИЛОСАВЉЕВИЋ ИЛИЈА-КОЛАРАЦ

трговац, српски добротвор
Алеја великана, гробница 12-I

Гроби познатих

По њарцелама

СТАНКОВИЋ КОРНЕЛИЈЕ
композитор
Алеја великана, гробница 20–II

ЦВИЈИЋ ЈОВАН
географ, научник, професор, академик
Алеја великана, гробница 7–I

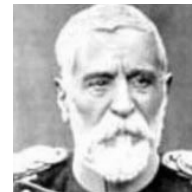
СТОЈАНОВИЋ СРЕТЕН
вајар, академик
Аркаде, гробница 22–I

ТЕОДОРОВИЋ МИХАИЛА ВЕЛИМИР
народни добротвор
Алеја великана

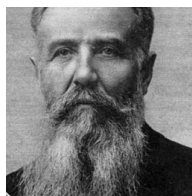
ВУКОТИЋ ЈАНКО дивизијар
црногорске и генерал југословенске војске
Аркаде, гробница 8–I

ПУТНИК РАДОМИР
војвода
Главна стаза, навише цркве Светог Николе

ХРИСТИЋ К. СТЕВАН
композитор и диригент, академик
Алеја великана, гробница 14–I

ПАШИЋ НИКОЛА
државник и политичар
Аркаде, гробница 9–I

ПЕТРОВИЋ МИОДРАГ-ЧКАЉА
глумац
розаријум 3, 104–II

Гроби познатих

По њаџелама

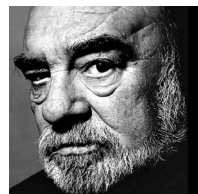
СЕЛЕНИЋ СЛОБОДАН
књижевник и позоришни критичар, професор
розаријум XXIII–251

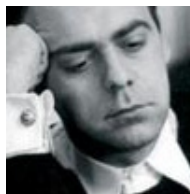
МАРИНКОВИЋ ЈОСИФ
композитор и хороџа, академик
парцела 1, гробница 16–II

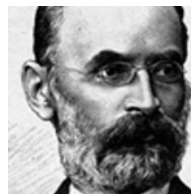
ГАВРИЛОВИЋ МИЛОРАД глумац,
редитељ и управник Народног позоришта
парцела 2, гробница 34–III

СТОЈКОВИЋ ДАНИЛО БАТА
глумац
розаријум 1, касета 11A–II

ТРОФИМОВИЧ ЛЕОНИД–ШЕЈКА
архитект, сликар, сценограф
парцела 1A, гробница 16–II

ДАНИЧИЋ ЂУРА
филолог
парцела 2, гробница 1–II

СТУПИЦА БОЈАН
редитељ, сценограф, глумац
розаријум 42, касета 85

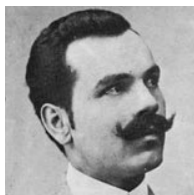
ВУКАНОВИЋ БЕТА
сликар
парцела 2, гробница 17–III

ДОБРИНОВИЋ ПЕРА
глумац и редитељ
парцела 2, гробница 2–IV

Гроби познатих

По њаџелама

ПЕТРОВИЋ М. МИХАЈЛО
први српски војни пилот
парцела 2, гробница 27–IV

НИГРИНОВА АУГУСТА–ВЕЛА
глумица
парцела 3, гробница 86–III

ПЕТРОВИЋЕВИЋ АВРАМ
државник
парцела 3, гробница 3–II

БАЈЛОНИ, БРАЋА ИГЊАТ, АНТОН И ЈАКОВ
индустријалци, добротвори
парцела 3, гробница 5 и 6–II

ПЕТРОВИЋ НАДЕЖДА
сликарка
парцела 3, гробница 22–III

ЈОВАНОВИЋ АНАСТАС сликар
и графичар, пионир српске фотографије
парцела 4, гробница 3–I

ЈУРИШИЋ ПАВЛЕ–ШТУРМ
генерал
парцела 3, гробница 3–II

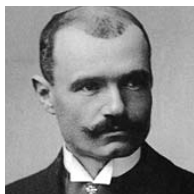
ПЕТРОВИЋ РАСТКО
књижевник
парцела 3, гробница 22–III

КАЛЕНИЋ С. ВЛАДИМИР–ВЛАЈКО
српски добротвор
парцела 4, гробница 30 и 31–III

Гроби познатих

По њаицелама

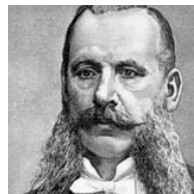
ПЕТРОВИЋ МИХАИЛО-МИКА АЛАС
математичар, професор, академик
парцела 4, гробница 26-II

СТЕВАНОВИЋ АНДРА
архитект, професор, академик
парцела 4, гробница 2-II

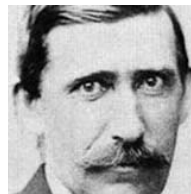
ГРОШ МИЛАН
књижевник и политичар
парцела 5, гробница 58-III

РИСТИЋ ЈОВАН државник, политичар,
академик, кнежевски и краљевски намесник
парцела 4, гробница 8 и 9-I

ТАНКОСИЋ ВОЈИСЛАВ
мајор и четнички војвода
парцела 4, гробница 6-III

ГРУЈИЋ ЈЕВРЕМ
правник, политичар и дипломата, академик
парцела 5, гробница 6-I

САВИЋ КИРИЛО
инжењер, професор, академик
парцела 4, гробница 43-III

ТОДОРОВИЋ ПЕРА
политичар и новинар
парцела 4, гробница 50-III

ЂЕРОКО АЛЕКСАНДАР
архитект, професор, академик
парцела 5, гробница 23-II

Гроби познатих

По њаџелама

ЖУЈОВИЋ ЈОВАН

геолог и политичар, министар, професор,
академик, парцела 5, гробница 1–I

БОЈОВИЋ ПЕТАР

војвода
парцела 6, гробница 68–III

КОСАНОВИЋ САВА

политичар и дипломата
парцела 6, гробница 4–I

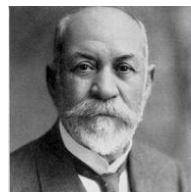
НОВАКОВИЋ СТОЈАН

научник и државник, академик
парцела 5, гробница 7–II

ВАЛТРОВИЋ МИХАИЛО

архитект, археолог и историчар уметности,
академик, парцела 6, гробница 56–III

ПРОТИЋ М. СТОЈАН

политичар и министар
парцела 6, гробница 22–II

РАКИЋ МИЛАН

песник и дипломата, академик
парцела 5, гробница 58–III

ГАРАШАНИН ИЛИЈА

политичар, министар и државник
парцела 6, гробница 1–I

БАН МАТИЈА

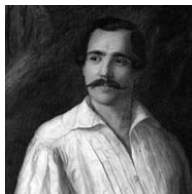
књижевник, академик
парцела 7, гробница 25–II

Гробови познатих

По њаџелама

ДОКИЋ ЛАЗАР
зоолог и лекар, академик
парцела 7, гробница 1–I

МИЛУТИНОВИЋ СИМА–САРАЈЛИЈА
књижевник
парцела 7, гробница 80–III

ЈАКОВЉЕВИЋ СТЕВАН
ботаничар, књижевник, професор, академик
парцела 8, гробница 10–II

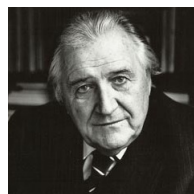
ЛЕКО ДИМИТРИЈЕ
архитект
парцела 7, гробница 2–I

ТОДОРОВИЋ СТЕВАН
сликар, академик
парцела 7, гробница 25–II

ЂОРЂЕВИЋ ЈОВАН књижевник и историчар,
оснивач Српског народног позоришта у Новом
Саду и један до оснивача београдског Народног
позоришта, академик, парцела 8, гробница 58–III

МЕДАКОВИЋ ДЕЈАН
историчар уметности, академик
парцела 7, гробница 32–III

ЈАКОВЉЕВИЋ МИЛИЋА–МИР ЈАМ
књижевник и новинар
парцела 8, гробница 10–II

ЛАЗАРЕВИЋ К. ЛАЗА
књижевник и лекар, академик
парцела 8, гробница 4–III

Гроби познатих

По њаџелама

СОКИЋ ЉУБИЌА-ЦУЌА

сликар, академик
парцела 8, гробница 3-II

ВЛАЌКОВИЋ ЂОРЂЕ-ЂОКА

пуковник, добротвор
парцела 9, гробница 14-III

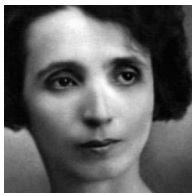
ЈОВАНОВИЋ ТОША

гумац и редитељ
парцела 10, гробница 45-III

СРЕМАЌ СТЕВАН

књижевник, академик
парцела 8, гробница 58-III

АТАНАСИЈЕВИЋ-МАРКОВИЋ КСЕНИЈА

философ, есејист, преводилац
парцела 10, гробница 10-II

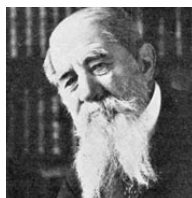
ПОПОВИЋ МИЛОРАД-ШАПЌАНИЋ

књижевник
парцела 10, гробница 46-III

БИНИЧКИ СТАНИСЛАВ

композитор
парцела 9, гробница 68-III

ЈОВАНОВИЋ МИЛАН-БАТУТ

лекар
парцела 10, гробница 34-III

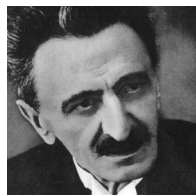

РОКСАНДИЋ СИМЕОН

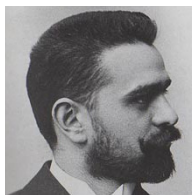
вајар
парцела 10, гробница 29-III

Гроби познатих

По њаџелама

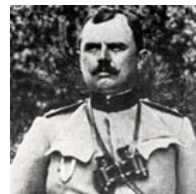
ЦВЕТКОВИЋ БРАНА
гумац и писац
парцела 10, гробница 33–III

СТАНОЈЕВИЋ СТАНОЈЕ
историчар, академик
парцела 11, гробница 21–II

ШАФАРИК ЈАНКО лекар и професор Велике
школе у Београду, археолог и нумизматичар,
парцела 13, гробница 1–II

ГАВРИЛОВИЋ ДРАГУТИН
пуковник
парцела 11, гробница 19–III

ПОПОВИЋ ВОЈИН–ВОЈВОДА ВУК
потпуковник
парцела 12, гробница 21–II

ПАНДУРОВИЋ СИМА
књижевник и преводилац
парцела 15, гробница 12–IV

ГОЈКОВИЋ ИЛИЈА
генерал
парцела 11, гробница 26–II

ТРАИЛОВИЋ МИРА
позоришни редитељ
парцела 12, гробница 31–II

РУСИЈАН ЕДВАРД
пилот и конструктор авиона
парцела 15, гроб 343

Гроби познатих

По њаџелама

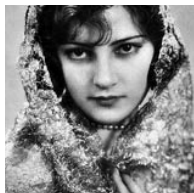
МИЛУТИНОВИЋ ДОБРИЦА
глумац
парцела 18, гробница 42–IV

УБАВКИЋ ПЕТАР
вајар, академик
парцела 19, гробница 7–IV

ДОБРОВИЋ НИКОЛА
архитект
парцела 24, гробница 16–IV

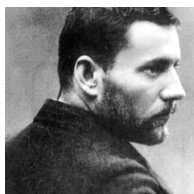
ЂОРЂЕВИЋ ТАМАРА-ИТА РИНА
филмска глумица
парцела 19, гробница 22–II

АПОСТОЛОВИЋ УЗУН МИРКО
војвода
парцела 21, гробница 108–III

ДОБРОВИЋ ПЕТАР
сликар
парцела 24, гробница 16–IV

СТАНКОВИЋ БОРИСАВ-БОРА
књижевник
парцела 19, гробница 10–IV

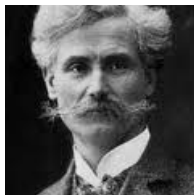
АНТОНОВИЋ МИЛАН
архитект
парцела 22, гробница 4–II

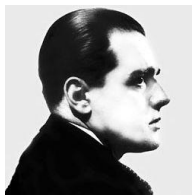
ЈАКШИЋ ЂУРА
сликар и песник
парцела 25, гробница 73–III

Гроби познатих

По њаџелама

ЈОВАНОВИЋ ЂОРЂЕ
вајар, академик
парцела 25, гробница 30–III

РИБНИКАР ВЛАДИСЛАВ
новинар, политички радник, директор
листа “Политика”, парцела 25, гробница 70–III

ИЛКИЋ ЈОВАН
архитект
парцела 26, гробница 65–III

ЛОЗАНИЋ СИМА
хемичар, професор, академик
парцела 25, гробница 72–III

ДОМАНОВИЋ РАДОЈЕ
књижевник
парцела 26, гробница 34–III

ЉОЧИЋ ДРАГА
лекар
парцела 27, гробница 21–II

ПРОДАНОВИЋ ЈАША
политичар, научни и књижевни радник,
академик, парцела 25, гробница 25–III

ЂОРЂЕВИЋ ВЛАДАН
лекар, политичар, књижевник, научник,
академик, парцела 26, гробница 6–II

АЛЕКСЕЈ МИХАИЛ ВАСИЉЕВИЧ
руски генерал
парцела 28, гробница 41–II

Гроби познатих

По парцелама

ИЛИЈА Ј. ВОЈИСЛАВ
песник
парцела 28, гробница 6–II

МИШИЋ ЖИВОЈИН
војвода
парцела 28, гробница 42–II

БОЈИЋ Ј. МИЛУТИН
песник
парцела 29, гробница 39–III

ЈОВАНОВИЋ СОФИЈА–СОЈА
прва српска редитељка
парцела 28, гробница 29–II

ПАЧУ ЛАЗАР
министар и државник
парцела 28, гробница 39–II

МАТАВУЉ СИМО
књижевник, академик
парцела 29, гробница 2–II

МИЉКОВИЋ БРАНКО
песник
парцела 28, гробница 1–I

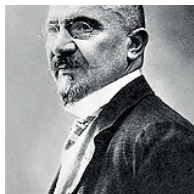
СКЕРЛИЋ ЈОВАН
историчар, књижевности и критичар, професор,
академик, парцела 28, гробница 26–III

МАТИЋ ДУШАН
песник, есејист, романсијер, академик
парцела 29, гробница 23–III

Гробови познатих

По њаџелама

СТОЈАНОВИЋ СТЕВАН-МОКРАЊАЦ
композитор, академик
парцела 29, гробница 40-II

БЕЛОВИЋ ЛУКА-ТРЕБИЊАЦ
трговац, добротвор
парцела 29, гробница 42-II

САВИЋ-РЕБАЦ АНИЦА
историчар књижевности и есејист
парцела 33, гроб 308

НУШИЋ БРАНИСЛАВ
књижевник, академик
парцела 29, гробница 29-II

ХАРТВИГ ХЕНРИКОВИЧ НИКОЛАЈ
руски дипломата
парцела 29, гробница 34-II

ОСТРОГОРСКИ ГЕОРГИЈ АЛЕКСАНДРОВИЧ
византолог, историчар, академик
парцела 33, гроб 315

СУБОТИЋ ВОЈИСЛАВ
лекар психијатар, добротвор
парцела 29, гробница 32-II

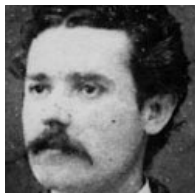
ВИНАВЕР СТАНИСЛАВ
књижевник, новинар и преводилац
парцела 33, гроб 242

ГРГУРОВА АЛЕКСИЋ МИЛКА
глумица
парцела 34, гроб 448

Гроби познатих

По њаџелама

КРСТИЋ БОРЂЕ
сликар, академик
парцела 35, гроб 361

ИВАНОВИЋ ЉУБОМИР
сликар и графичар, академик
парцела 38, гроб 382

СТАНОЈЕВИЋ ИЛИЈА-ЧИЧА
глумац и књижевник
парцела 39, гроб 158

СЛАВЕНКИ-ШТОЛЦЕР ЈОСИП
композитор
парцела 37, гроб 419

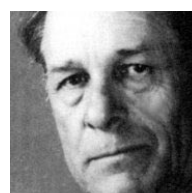
НАСТАСИЈЕВИЋ МОМЧИЛО
књижевник
парцела 38, гроб 166

ДАПЧЕВИЋ ПЕКО
генерал-пуковник, амбасадор, народни херој
парцела 40, гроб 509А

ДРАИНАЦ РАДЕ (Радојко Јовановић)
књижевник и публицист
парцела 38, гроб 509

КРИЖАНИЋ ПЕТАР-ПЈЕР
сликар и карикатуриста
парцела 39, гроб 177

ЗЛОКОВИЋ МИЛАН
архитект, професор, академик
парцела 40, гроб 308

Гроби познатих

По њаџелама

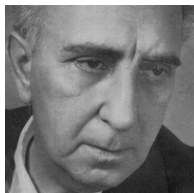
ВУЈАКЛИЈА П. МИЛАН
лексиограф и преводилац
парцела 43, гроб 532

РАИЧКОВИЋ СТЕВАН
књижевник, песник, академик
парцела 47, гроб 98

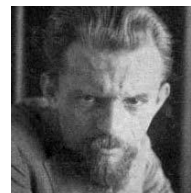
СОКОЛОВИЋ ГЛИГОРИЈЕ
војвода
парцела 59, гробница 7-II

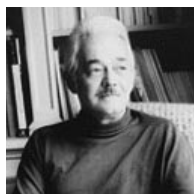
ВУЧО АЛЕКСАНДАР
књижевник, академик. Алеја заслужних
грађана, конха VIII, касета 3

КАШАНИН МИЛАН
књижевник и историчар уметности
парцела 48, гроб 171

МИЦИЋ ЉУБОМИР
песник, књижевни критичар, есејист и
публицист, парцела 66, гроб 512

МИЛОСАВЉЕВИЋ ПРЕДРАГ-ПЕЂА
сликар, академик. Алеја заслужних грађана,
конха XI, заједничка гробница 4Б

ЂАЈА ИВАН
физиолог и биолог, професор, академик
парцела 59, гробница 103 – IV

САВИЋ ПАВЛЕ
нуклеарни физичар, професор, академик
парцела 68, гроб 94

Гроби познатих

По њаџелама

ВУКОБРАТ ПАВЛЕ

глумац
парцела 78, гробница 6–III

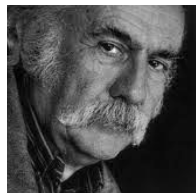
ПОПОВИЋ МИОДРАГ-МИЋА

сликар, редитељ, сценограф и књижевник,
академик, парцела 92, гробница 65–V

САМАРЏИЋ РАДОВАН

историчар
парцела 107, гроб 13A

ПАВЛОВИЋ ЖИВОЈИН-ЖИКА

режисер, сликар, књижевник
парцела 79, гробница 2–IV

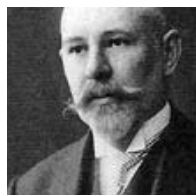
КУТЛИК КИРИЛ

оснивач цртачке и сликарске школе у Београду
парцела 99, гроб 232

МАНЏЕ ДРАГАЊ

фудбалер
парцела 108, гроб 398A

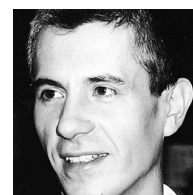
КРАСНОВ НИКОЛАЈ ПЕТРОВИЧ

архитекта
парцела 90, гроб 63

САВИЋ МИЛУНКА

ратник
Алеја великана, гробница 18A

МЛАДЕНОВИЋ МИЛАН

рок музичар, песник
парцела 114, гроб 523B

Водич кроз галерију одабраних вајарских радова

По њаџелама

Водич кроз галерију одабраних вајарских радова

По њаицелама

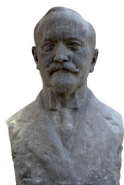
Загородњук Павлович Владимир (1889–1976)
МУШКА ГЛАВА У ВИСОКОМ РЕЉЕФУ гробница
Станојла Вукчевића лекара, председника Народне
скупштине, сенатора Аркаде, гробница 18–I

Стојановић Сретен, Скулптура
“ДЕВОЈКА СА ХАРФОМ”
гробница Сретена Стојановића (1898–1960),
вајара. Аркаде, гробница 22–I

Циндрић Милан, **МУШКО ПОПРСЈЕ** гробница
Милоша М. Васића (1859–1935), генерала,
министра војске и морнарице. Алеја великана,
гробница 1–I

Мештровић Иван, **МУШКО ПОПРСЈЕ**
гробница Миленка Р. Веснића (1863–1921),
потпредседника Министарског савета, посланика
у Паризу Аркаде, гробница 10–I

Живковић Миодраг, **СКУЛПТУРА** гроб
Бранка Шотре (1906–1960), сликара и
графичара. Алеја народних хероја, гроб 66

Палавичини Петар, **ГРУПА СИМБОЛИЧНЕ**
САДРЖИНЕ гробница Михајла В. Ковачевића,
ђенерала Алеја великана, гробница 17–I

Мештровић Иван, **МУШКО ПОПРСЈЕ**
гробница Николе П. Пашића (1884–1926),
државника Аркаде, гробница 9–I

Обрадовић Божидар, **ДВЕ ЖЕНСКЕ И ЧЕТИРИ**
МУШКЕ ГЛАВЕ У РЕЉЕФУ гроб браће Барух
Алеја народних хероја, гроб 44

Стојановић Сретен, **РЕЉЕФ**
гробница Петра Кочића (1877–1916),
књижевника. Алеја великана, гробница 2–I

Водич кроз галерију одабраних вајарских радова

По њаицелама

Верховски, Роман Николајевич, **ФИГУРА ОРЛА**
споменик на Српској костурници из Првог
светског рата

Велимировић Вука, **МУШКО ПОПРСЈЕ**
гробница Веље Вукичевића (1871–1930),
министра и председника владе у пензији
парцела 1А, гробница 25–III

Ђурђевић Стаменко, **МУШКА ГЛАВА У**
ВИСОКОМ РЕЉЕФУ гробница Марка С.
Ђуричића (1861–1926), министра правде
парцела 3, гробница 48–III

Лукић Живојин, **ФИГУРА ВОЈНИКА**
споменик на српској
костурници из Првог светског рата

Стојановић Сретен, **ЖЕНСКА ФИГУРА У**
РЕЉЕФУ гробница Добросава–Боје Тешића
(1886–1931) парцела 1А гробница 48–III

Јовановић Милорад, **МУШКА ГЛАВА У РЕЉЕФУ**
гробница Јована Југовића, ваздухопловног
потпуковника парцела 4, гробница 8–II

Стојановић Сретен, **ЖЕНСКА ФИГУРА СА**
ХАРФОМ гробница Веле и Ђоке Јовановића,
пуковника парцела 1, гробница 1–III

Стојановић Сретен, **ЖЕНСКА ФИГУРА У**
РЕЉЕФУ гробница Савке и Ристе Јањушевића
парцела 1А, гробница 43–III

Лукић Живојин, **МУШКО ПОПРСЈЕ И РЕЉЕФ**
симболичне садржине гробница породице
Драгићевић парцела 4, гробница 2–III

Водич кроз галерију одабраних вајарских радова

По њаџелама

Станковић Радета, **СТОЈЕЋА МУШКА ФИГУРА**
гроб Томе Максимовића (1895–1958) парцела 4,
гробница 9–III

Стојановић Сретен, Рељеф “**СВЕТИ ЂОРЂЕ**
УБИЈА АЈДАЈУ” гробница Љубомира
Каљевића (1848–1918), министра просвете и
академика парцела 5, гробница 6–III

Стијовић Ристо, **МУШКО ПОПРСЈЕ И ЖЕНСКА**
ФИГУРА У РЕЉЕФУ гробница Љубомира
Станојевића (1862–1935), позоришног и филмског
глумца парцела 6, гробница 15–III

Јовановић Ђорђе, **МУШКА ГЛАВА У РЕЉЕФУ**
гробница Стојана Новаковића (1842–1915),
научника и државника парцела 5, гробница 7–II

Мештровић Иван, **МУШКА ГЛАВА У РЕЉЕФУ**
гробница Саве Н. Косановића (1894–1956),
политичара и дипломате парцела 6, гробница 4–I

Стијовић Ристо, **МУШКА ГЛАВА У РЕЉЕФУ**
гробница Јеремије Станојевића, министра (Вељко
Станојевић (сликар) парцела 6, гробница 17–II

Стојановић Сретен, **МУШКО ПОПРСЈЕ** гробница
Владимира Матијевића “Привредника” (1854–
1929) парцела 5, гробница 27–III

Палавичини Петар, **РЕЉЕФ СИМБОЛИЧНЕ**
САДРЖИНЕ гробница Миливоја и Милице
Црвчанин парцела 6, гробница 38–III

Спасић Драгутин, **КЛЕЧЕЋА ЖЕНСКА ФИГУРА**
гробница Радојице и Милојке Ранковић
парцела 8, гробница 3–III

Водич кроз галерију одабраних вајарских радова

По њарцелама

Ганеса А., Ђенова, Италија, **ЖЕНСКА ФИГУРА У КРИНОЛИНИ ПОД БАЛДАХИНОМ** гробница Јоце Ж. Јовановића–Шапчанина (1850–1922), трговца и добротвора парцела 8, гробница 5–I

Палавичини Петар, **ПЕРСОНИФИКАЦИЈА КЊИЖЕВНОСТИ И СЛИКАРСТВА** гробница Матије Бана, књижевника и Стеве Тодоровића, сликара парцела 7, гробница 25–II

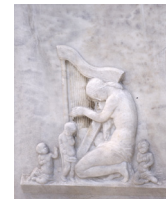
Вучетић Пашко, Скулптура **“ДЕЧАК СА ЧУКУР-ЧЕСМЕ”** гробница Маре и Пашка Вучетића (1872–1925), сликара и вајара парцела 11, гробница 23–III

Јовановић Ђорђе, **МУШКА ГЛАВА У РЕЉЕФУ И РЕЉЕФ “ДЕЦА”** гробница Андре Николића, политичара и књижевника парцела 7, гробница 7–I

Лого Ото, **МУШКО ПОПРСЈЕ** гробница Владимира Дурковића (1931–1972) парцела 10, гробница 10–I

Палавичини Петар, **ЖЕНСКО ПОПРСЈЕ И РЕЉЕФ СИМБОЛИЧНЕ САДРЖИНЕ** гробница породице Милетић (попрсје Олге Коњовић) парцела 9, гробница 59–III

Коларовић Илија, **МУШКО ПОПРСЈЕ** гробница Живојина Поповића, школског надзорника парцела 7, гробница 65–III

Милић Периша, **МУШКО ПОПРСЈЕ** гробница Бранимира–Бране Ћосића (1903–1934), књижевника парцела 10, гробница 44–III

Арамбашевић Драгомир, **МУШКА ГЛАВА У РЕЉЕФУ** гробница Гаврила Ј. Гашића (1869–1930), апотекара парцела 17, гробница 2–II

Водич кроз галерију одабраних вајарских радова

По њаицелама

Бертото Ђовани, **ЖЕНСКА ФИГУРА У ВИСОКОМ РЕЉЕФУ** гробница Драгутина Пантелића, адвоката парцела 11, гробница 16–II

Брежанин Марко, **МУШКО ПОПРСЈЕ** гробница Боре Станковића (1875–1927), књижевника парцела 19, гробница 10–IV

Коњарек Јован, **МУШКО ПОПРСЈЕ** гробница Драгутина и Јов. Илијића, песника и књижевника парцела 22, гробница 2–III

Милић Периша, **ЖЕНСКА ГЛАВА У РЕЉЕФУ** гробница Роксанде Луковић (1887–1974), глумице парцела 17, гробница 32–II

Валдец Рудолф, **ВИСОКИ РЕЉЕФ СИМБОЛИЧНЕ САДРЖИНЕ** гробница Јована Томића (1869–1932), професора и академика парцела 20, гробница 19–II

СТИЈОВИЋ РИСТО, **ТУГА (клечећа женска фигура)** И МАЈКА СА ДЕТЕТОМ гробница Јована С. Јанковића, трговца парцела 22, гробница 14–II

Бертото Ђовани, **КЛЕЧЕЋА ЖЕНСКА ФИГУРА** гробница породице Сокић парцела 19, гробница 37–II

Росандић Тома, **ФИГУРА ИСУСА ХРИСТА У РЕЉЕФУ** гробница браће Милутиновић, дрогериста парцела 20, гробница 10–II

Рибникар Милица, **МУШКА ГЛАВА У РЕЉЕФУ** гробница породице Рибникар парцела 25, гробница 70–III

Водич кроз галерију одабраних вајарских радова

По њаџелама

Ристивојевић Екатарина, **МУШКО ПОПРСЈЕ**
гробница Божидара Кнежевића (1933–1966),
песника и новинара “Политике” парцела 25,
гробница 20–II

Ђурђевић Стаменко, **МУШКО И ЖЕНСКО
ПОПРСЈЕ И ЖЕНСКА И МУШКА ГЛАВА У
РЕЉЕФУ** гробница Стојана Пајкића (1884–
1913), рентеријера парцела 27, гробница 1–II

Јовановић Ђорђе, **МУШКО ПОПРСЈЕ И
СИМБОЛИЧНА ЖЕНСКА ФИГУРА**
гробница Живојина Мишића (1855–1921),
војводе парцела 28, гробница 42–II

Динчић Франо Менегело,
МУШКО ПОПРСЈЕ гробница Милана Вапе
(1874–1939), индустријалца
парцела 27, гробница 26–III

Стојановић Сретен, **ТРИ ЖЕНСКЕ ФИГУРЕ У
РЕЉЕФУ** гробница Мице и
Драгића Павловића (1871–1937), адвоката
парцела 27, гробница 19–II

Митрић Небојша, **МУШКА ГЛАВА У РЕЉЕФУ**
гробница Бранка Миљковића (1934–1961),
песника
парцела 28, гробница 1–II

Долинар Лојзе, **СКУЛПТУРА “РУКЕ”**
гробница породице Димитријевић
парцела 27, гробница 2–III

Палавичини Петар, **РЕЉЕФ СИМБОЛИЧНЕ
САДРЖИНЕ** гробница Драге Љочић (1855–1926),
лекара парцела 27, гробница 21–II

Росандић Тома, **АНЂЕО И МУШКО ПОПРСЈЕ**
гробница Милорада Драшковића (1873–1921),
политичара парцела 28, гробница 20А–II

Водич кроз галерију одабраних вајарских радова

По њаицелама

Живковић Миодраг **СКУЛПТУРА**
породична гробница Дејана–Декија Павића
(1950–1965) парцела 29, гробница 27–II

Мештровић Иван, **МУШКО ПОПРСЈЕ**
гробница Милована Миловановића
(1863–1912), председника Министарског
савета парцела 29, гробница 7–II

Росандић Тома, **СКУЛПТУРА**
“СВИРАЧ НА ХАРФИ” гробница Маре
Росандић парцела 30, гробница 29–IV

Митрић Небојша, **МУШКО ПОПРСЈЕ**
гробница Милутина Бојића (1892–1917),
песника парцела 29, гробница 39–III

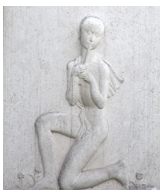
Фондиторе Брегадин, А. Де Лотто скултор
Венеција, **ФИГУРА СРПСКОГ ВОЈНИКА**
гробница Петра М. Радојловића
парцела 29, гробница 44–II

Бешлић Ана, **СКУЛПТУРА**
гроб породице
Подвинец парцела 33, гроб 485

Лукић Живојин, **МУШКО ПОПРСЈЕ** гробница
Луке Ђеловића (1854–1929), добротвора, трговца–
изворника парцела 29, гробница 24–II

Палавичини Петар, **ДЕЧАК СА ФРУЛОМ У**
РЕЉЕФУ гробница Стевана Мокрањца (1856–
1914), композитора парцела 29, гробница 40–II

Вуковић Матија, **МУШКА ГЛАВА**
гроб Зорана Илића (1934–1955)
парцела 33, гроб 350

Водич кроз галерију одабраних вајарских радова

По њаџелама

Томић Михаило, **МУШКА ГЛАВА**
гроб Светислава Страле, академског
сликара и професора Универзитета
парцела 35, гроб 479

Брежанин Марко, **МУШКА ГЛАВА**
гроб Илије Станојевића (1857–1930),
члана Краљевског позоришта и књижевника
парцела 39, гроб 158

Николић Душан, **ЖЕНСКА ГЛАВА У РЕЉЕФУ**
И СКУПТУРА “ЗЛАТНА ЈЕСЕН” гроб Душана
Николића, академског вајара (Олга Николић
1932–1987) парцела 51, гроб 546

Зарин Александар, Скулптура **“ПТИЦА”**
гроб Лазара Трифуновића (1929–1983),
историчара уметности, професора Универзитета
парцела 38, гроб 32

Иванишевић (Франо) Душан, **СКУПТУРА**
гроб Радета Д. Чурувије (1919–1968)
парцела 43, гроб 97

Здравковић Светислав, **СКУПТУРА**
гробница породице Гађански (Миодраг Мими
1933–1981) парцела 57, гробница 183–IV

Јеврић Олга, **МУШКО ПОПРСЈЕ**
гроб Николе Грујића (1923–1946)
парцела 38, гроб 135

Крковић Момчило, **СКУПТУРА**
гроб Десанке–Десе Стојиљковић (1924–1968)
парцела 47, гроб 143

Николић Душан, **МУШКА ФИГУРА У ВИСОКОМ**
РЕЉЕФУ гробница Бранимира–Бате Јосића
студента. Парцела 59, гробница 73–III

Водич кроз галерију одабраних вајарских радова

По њаџелама

Палавичини Петар, **ЖЕНСКА ФИГУРА И ЖЕНСКА ГЛАВА У РЕЉЕФУ** гробница Предрага Николића (1898–1956), инжењера парцела 59, гробница 11–II

Бертото Аванти, **СТОЈЕЋА МУШКА ФИГУРА** гробница породице Бертото парцела 78, гробница 8А–II

Роксандић Симеон, **МУШКО ПОПРСЈЕ** гробница Ристе Ј. Одавића (1870–1932), књижевника парцела 78, гробница 3–II

Боднаров Стеван, **МУШКО ПОПРСЈЕ** гробница Каи В. Педерсена (1893–1937) парцела 60, гробница 51–IV

Долинар Лојзе, **МУШКА ГЛАВА** гробница Недељка Кошанина, академика парцела 78, гробница 15–II

Росандић Тома, **АНЂЕО И ДЕЧЈЕ ПОПРСЈЕ** гробница Стевана Вељовића (1924–1934) парцела 78, гробница 31–II

Крковић Момчило, Скулптура **“СВЕТОВИД”** гроб Његоша Т. Борисављевића (1903–1970), судије парцела 70, гроб 476

Митрић Небојша, **ЖЕНСКА ГЛАВА И ТОРЗО** гробница Биљане Марјановић, стјуардесе парцела 78, гробница 15Б–III

Палавичини Петар, **СЕДЕЋИ МУШКИ АКТ** гробница Рада Б. Томића (1869–1932), индустријалца парцела 79, гробница 56–III

Водич кроз галерију одабраних вајарских радова

По њарцелама

Стојановић Сретен, **СЕДЕЋА МУШКА ФИГУРА И МУШКА ГЛАВА У РЕЉЕФУ** гробница Драгомира М. Живковића, винарског трговца парцела 79, гробница 9-II

Крковић Момчило, **СКУПЉТУРА "УДОВИЦЕ"** гроб Јосипа Штимца (1931–1962), инжењера и Властимира Ђорђевића (1926–1962), инжењера парцела 96, гроб 1А и 2А

Барбеља Оскар, **СТИЛИЗОВАНА ЖЕНСКА ФИГУРА** гроб Светлане Васиљевић (1961–1978), парцела 107А, гроб 796

Јовановић Ђорђе, **ЖЕНСКА ФИГУРА У РЕЉЕФУ** гробница Симе Матавуља (1852–1908), књижевника парцела 29, гробница 2-II

СТИЈОВИЋ РИСТО, **РЕЉЕФ СИМБОЛИЧНЕ САДРЖИНЕ** гроб Теодора С. Швракића (1882–1931), академског сликара парцела 96, гроб 3А и 4А

Дробњак Драган, **МУШКА ФИГУРА У КЛЕЧЕЋЕМ ПОЛОЖАЈУ** гроб Драгана Манцеа (1962–1985), фудбалера парцела 108, гроб 398А

Кратохвил Јован, **СКУПЉТУРА** гроб Кокана Ракоњца (1935–1969), режисера парцела 89, гроб 4А

Радовановић Павле, **ЖЕНСКА ГЛАВА** гроб Вере–Бебе Петровић (1937–1957), ученице парцела 105, гроб 110

Комад Владимир, **РЕЉЕФ СИМБОЛИЧНЕ САДРЖИНЕ** гроб породице Љубише Милорадова (1959–1985) парцела 108, гроб 354А

ЈКП „ПОГРЕБНЕ УСЛУГЕ“

Београд, Рузвелтова 50

ЗА ИЗДАВАЧА

Мр Драган И. Балтовски
Директор

УРЕДНИК

Проф. др Милан Брдар

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР

Проф. др Милан Брдар
Мр Драган И. Балтовски
Зоран Кокар
Др Виолета Обреновић

ФОТОГРАФИЈЕ

Зоран Кокар

ОБРАДА ФОТОГРАФИЈА

Сања Нешић Кокар

ЛЕКТУРА И КОРЕКТУРА

Марина Рачић
Бојана Кисин

ДИЗАЈН И ПРЕЛОМ

Сузана Милојковић

www.begradskagroblja.rs